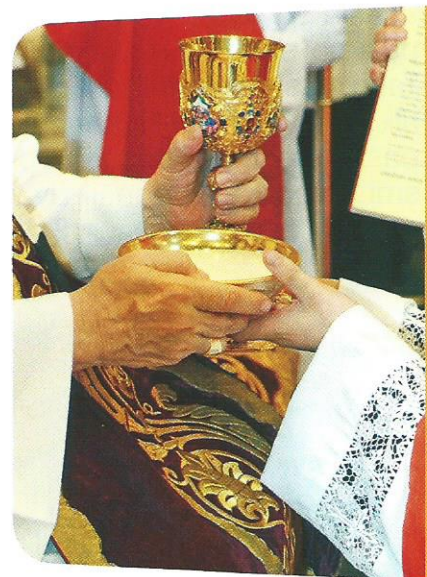

TRI STOPNJE ZAKRAMENTA MAŠNIŠKEGA POSVEČENJA:

- Najvišjo stopnjo ali polnost zakramenta prejmejo **škofje** in so nasledniki službe apostolov. So pastirji Cerkve, ker jim je Jezus Kristus, pastir v polnem pomenu besede, zaupal kakor apostolom, da vodijo Cerkev v razlagi Božje besede, v posvečevanju Božjega ljudstva in vodenje bogoslužja ter upravljanja Cerkve.
- Za sodelavce škofom so posvečeni **duhovniki**, ki v moči posvečenja svetega reda podeljujejo zakramente (razen svetega reda in birme). V izrednih primerih duhovnik lahko podeli tudi zakrament sv. birme (npr. pri krstu odraslih in v smrtni nevarnosti).
- Z zakramentom svetega reda so **diakoni** posvečeni za pomoč škofom in duhovnikom v »službi besede«, v »službi oltarja« in v »službi ljubezni«.
- Novoposvečenemu duhovniku škof s sveto krizmo (svetim oljem) mazili dlani z besedami: »Gospod Jezus Kristus, katerega je Oče mazilil s Svetim Duhom in močjo, naj te varuje, da posvečuješ božje ljudstvo in Bogu prinašaš žrtve.« Zatem mu izroči pateno s kruhom in kelih z vinom in vodo za evharistično daritev z besedami: »Sprejmi dar svetega ljudstva, da ga daruješ Bogu. Umevaj, kar delaš, ravnaj se po tem, kar opravljaš; živi po skrivnosti Gospodovega križa.«

KAJ JE POSLANSTVO DUHOVNIKA?

Duhovniške službe si človek ne izbere sam. V to službo ga pokliče Bog. Zato je Bog tisti, ki zaupa duhovniku pomembno nalogo odrešenja in ga pošilja v svet med ljudi. Naloga ali poslanstvo odrešenja pomeni nadaljevati Jezusovo delo: oznanjati evangelij – veselo novico o Božji ljubezni in usmiljenju, vabiti k spreobrnjenju in poudarjati, da je Jezus naš rešitelj, ki je premagal greh in smrt, vstal od mrtvih in živi še naprej med nami. Jezusovo navzočnost med nami lahko samo duhovnik ohranja na poseben način. Samo duhovnik lahko izreče tiste besede, ki med vsako sveto mašo prikličejo na oltar Jezusa: »To je moje telo, ki se daje za vas.« Tako lahko po duhovnikovih besedah in rokah prihaja pod podobo kruha v

naše srce resnični Jezus. On pa mora oblikovati najprej duhovnikovo srce in življenje. Tako bo duhovnik tudi s svojim načinom življenja, z življenjsko držo in zgledom postajal vedno bolj resnična podoba Jezusa – Dobrega pastirja.

br. Ambrož Mušič

»Najprej moram biti sam Kristusov duhovnik in si vsak dan znova prizadevati, da svojo poklicanost in odločitve utrjujem. Duhovnik je znamenje, ki prinaša veselje, upanje in sredi stiske preko Jezusa ljudem kaže pot. Da ljudje to vidijo, je potrebno tako živeti. Vera v Jezusa je veselo oznanilo, polno upanja. V tem vidim veliko odgovornost do ljudi in do Boga. Pomembno je, da si čim bolj prosojen, da ljudje skozi tebe vidijo Boga in ga vedno znova tudi ti iščeš v njih.«

Tine Skok, novomašnik 2008

